

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.01.2017
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	31.12.2017
Avaldamismärge:	RT I, 08.07.2016, 22

Riikliku matusetootuse seadus

Vastu võetud 08.11.2000
[RT I 2000, 86, 549](#)
 jõustumine 01.03.2001

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
18.12.2001	RT I 2001, 102, 674	10.01.2001
19.06.2002	RT I 2002, 61, 375	01.08.2002
14.12.2005	RT I 2006, 2, 3	01.07.2006
17.05.2006	RT I 2006, 26, 191	01.08.2006
22.10.2008	RT I 2008, 48, 264	01.02.2009
20.05.2009	RT I 2009, 30, 177	01.07.2010
18.06.2009	RT I 2009, 35, 232	01.07.2009
22.04.2010	RT I 2010, 22, 108	01.01.2011 jõustub päeval, mis on kindlaks määratud Euroopa Liidu Nõukogu otsuses Eesti Vabariigi suhtes kehtestatud erandi kehtetuks tunnistamise kohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikes 2 sätestatud alusel, Euroopa Liidu Nõukogu 13.07.2010. a otsus Nr 2010/416/EL (ELT L 196, 28.07.2010, lk 24–26).
14.11.2012	RT I, 06.12.2012, 1	01.01.2013
19.06.2014	RT I, 29.06.2014, 109	01.07.2014, Vabariigi Valitsuse seaduse § 107 ³ lõike 4 alusel asendatud ministrite ametinimetused alates 2014. aasta 1. juulil jõus olevast redaktsioonist.
19.11.2014	RT I, 04.12.2014, 1	01.01.2015
15.06.2016	RT I, 08.07.2016, 1	01.01.2017

§ 1. Seaduse reguleerimisala

(1) Käesolev seadus sätestab riikliku matusetootuse saamise tingimused ning määramise ja maksmise korra. [[RT I, 04.12.2014, 1](#)- jõust. 01.01.2015]

(2) Käesolevas seaduses ettenähtud sotsiaalkaitsele kohaldatakse sotsiaalseadustiku üldosa seaduse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi. [[RT I, 08.07.2016, 1](#)- jõust. 01.01.2017]

§ 2. Riiklik matusetootus ja selle saamise õigus

(1) Riiklik matusetootus (edaspidi *matusetootus*) on Eesti territooriumil matuse korraldamiseks ettenähtud ühekordne toetus, mida makstakse Eesti alalise elaniku, tähtajalise elamisloa või tähtajalise elamisõiguse alusel Eestis elava välismaalase, välismaalaste seaduse §-s 130 nimetatud isiku või Euroopa Liidu kodaniku perekonnaliikme, kes on esitanud tähtajalise elamisõiguse pikendamise taotluse, Eestis või väljaspool Eestit registreeritud surma korral. [[RT I, 08.07.2016, 1](#)- jõust. 01.01.2017]

(1¹) Käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktides 1–4 nimetatud matusekorraldajal on õigus saada matusetootust, kui tema perekonnale määrati matusetootuse taotlemise kuul või sellele eelnenud 12 kuu jooksul vähemalt ühel korral toimetulekutoetus.

[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(2) Matusetootust ei maksta:

1) isiku surnuks tunnistamise korral;

2) kui matuse korraldamise kulud on hüvitatud mõne teise seaduse alusel.

(3) [Kehtetu -RT I 2009, 35, 232- jõust. 01.07.2009]

§ 3. Matuse korraldamise kulud

Matuse korraldamise kulud on surnu transportimise, tuhastamise või matmise ning leinatalituse kulud.

§ 4. Matusekorraldaja

(1) Matusekorraldaja käesoleva seaduse tähenduses on isik, kes kannab surnu matuse korraldamise kulud. Matusekorraldajaks võib olla:

1) Eesti alaline elanik;

2) tähtajalise elamisloa või tähtajalise elamisõiguse alusel Eestis elav isik;

3) välismaalaste seaduse §-s 130 nimetatud isik;

4) Euroopa Liidu kodaniku perekonnaliige, kes on esitanud tähtajalise elamisõiguse pikendamise taotluse;

[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

5) valla- või linnavalitsus.

[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(2) [Kehtetu -RT I 2009, 35, 232- jõust. 01.07.2009]

(3) Valla- või linnavalitsus korraldab matuse siis, kui surnud isik on tundmatu või omasteta.

§ 5. Matusetootuse finantseerimisallikas

Riiklikku matusetootust finantseeritakse riigieelarvest Sotsiaalministeeriumi eelarve kaudu.

§ 6. Matusetootuse suurus

(1) Matusetootuse suuruse kehtestab Riigikogu igaks eelarveaastaks riigieelarvega.

(2) Järgmiseks eelarveaastaks kehtestatava matusetootuse suurus ei või olla väiksem kehtivast matusetootuse suurus.

(3) [Kehtetu -RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

§ 7. Matusetootuse taotlemine

(1) Matusetootuse taotlemiseks esitab matusekorraldaja Sotsiaalkindlustusametile avalduse, millele lisab:

1) isikut tõendavate dokumentide seaduse § 2 lõikes 2 või §-s 4 sätestatud dokumendi;

[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

2) Eesti perekonnaseisuasutuses registreeritud surma tõendi või isiku surma tõendava dokumendi, mille on välja andnud välisriigi asjaomane asutus, kui surm on registreeritud väljaspool Eestit, või arstliku surmateatise, kui isik sündis surnult;

[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

3) politseiasutuse või muu pädeva asutuse dokumendi, mis tõendab isiku surmast teadasaamise aega, kui matusekorraldaja saab matmata või tuhastamata isiku surmast teada rohkem kui 15 päeva pärast surmapäeva.

[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(1¹) Kui matusekorraldajaks on valla- või linnavalitsus, esitab ta Sotsiaalkindlustusametile lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatule:

1) valla- või linnavalitsuse esindaja volikirja;

[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

2) [kehtetu -RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(2) Matusetootuse avaldusele kantakse matusekorraldaja ees- ja perekonnanimi ning isikukood või valla- või linnavalitsuse nimi ja registrikood, arvelduskonto number, kontaktandmed ja kinnitus selle kohta, et ta on matusekorraldaja ja talle ei ole hüvitatud matuse korraldamise kulusid teiste seaduste alusel.

[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(3) [Kehtetu -RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(4) [Kehtetu -RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 8. Matusetoetuse määramine

(1) Matusetoetuse määramise otsuse teeb Sotsiaalkindlustusamet.
[RT I, 06.12.2012, 1- jõust. 01.01.2013]

(1¹) Matusetoetus määratakse isiku surma päeval kehtinud suuruses.
[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(1²) Andmed matusetoetuse määramise aluste ja maksmise kohta kantakse sotsiaalkaitse infosüsteemi.
[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(1³) Sotsiaalteenuste ja -toetuste andmeregistrist kantakse sotsiaalkaitse infosüsteemi andmed matusekorraldaja perekonna toimetulekutoetuse saamise kohta.
[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(1⁴) Kui matusekorraldajaks on valla- või linnavalitsus, kontrollib Sotsiaalkindlustusamet rahvastikuregistrist andmeid surnu omaste olemasolu või puudumise kohta. Omasteks käesoleva seaduse tähenduses on surnu abikaasa, vanemad, täisealine laps, õde, vend või muu surnu lähedane isik tulenevalt tema elukorraldusest.
[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(2) Matusetoetus määratakse, kui matusetoetuse avaldus on esitatud kuue kuu jooksul surmapäevast arvates, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud juhul.

(3) Kui matusekorraldaja saab isiku surmast teada rohkem kui 15 päeva pärast surmapäeva, määratakse talle matusetoetus, kui ta on sellekohase avalduse esitanud kuue kuu jooksul isiku surmast teadasaamise päevast arvates.

§ 9. Matusetoetuse määramise otsus

(1) Sotsiaalkindlustusamet teeb otsuse matusetoetuse määramise või määramata jätmise kohta hiljemalt matusetoetuse taotlemiseks vajalike andmete saamise päevale järgneval tööpäeval.
[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(2) Matusetoetuse määramise või määramata jätmise otsus tehakse matusetoetuse taotlejale teatavaks sotsiaalseadustiku üldosa seaduse §-s 27 sätestatud korras.
[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

§ 10. Matusetoetuse määramata jätmise alused

Matusetoetust ei määrata, kui:

- 1) käesoleva seadusega matusetoetuse saamiseks kehtestatud nõudeid ei ole täidetud;
- 2) toetuse taotleja esitab valeandmeid;
- 3) käsitletava surmajuhtumi korral on matusetoetus juba eelnevalt määratud;
- 4) toetuse taotleja ei kõrvalda puudusi ega esita täiendavaid dokumente ettenähtud tähtajaks.

[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 11. Matusetoetuse maksmine

(1) Matusetoetust makstakse ühekordse maksena sotsiaalseadustiku üldosa seaduse §-s 28 sätestatud korras.
[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(2) Matusetoetus kantakse matusekorraldaja pangakontole kolme tööpäeva jooksul matusetoetuse määramise otsuse tegemisest arvates.
[RT I 2008, 48, 264- jõust. 01.02.2009]

§ 12. Vaidluste lahendamine

(1) Kui matusetoetuse taotleja ei nõustu Sotsiaalkindlustusameti otsusega, on tal õigus esitada vaie Sotsiaalkindlustusametile sotsiaalseadustiku üldosa seaduses sätestatud korras.
[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(2) [Kehtetu -RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(3) [Kehtetu -RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

§ 13. Matusetoetuse tagasinõudmine ja tasaarvestamine

[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(1) Alusetult makstud matusetootus nõutakse tagasi või tasaarvestatakse sotsiaalseadustiku üldosa seaduses sätestatud korras.

[RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(2) Kui matusekulud hüvitatakse matusekorraldajale mõne teise seaduse alusel, on matusekorraldaja kohustatud saadud riikliku matusetootuse summa Sotsiaalkindlustusameti arvelduskontole tagasi maksma viie tööpäeva jooksul matusekulude hüvitise saamise päevast arvates.

[RT I, 06.12.2012, 1- jõust. 01.01.2013]

(3) [Kehtetu -RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

(4) [Kehtetu -RT I, 08.07.2016, 1- jõust. 01.01.2017]

§ 13¹. Varem määratud matusetootuse väljamaksmine

Enne 2009. aasta 1. veebruari määratud matusetootus makstakse alates 2009. aasta 1. veebruarist välja käesoleva seaduse §-s 11 sätestatud korras.

[RT I 2008, 48, 264- jõust. 01.02.2009]

§ 13². Rakendussätted

(1) Matusetootus määratakse ja makstakse kuni 2009. aasta 1. juulini kehtinud riikliku matusetootuse seaduse kohaselt, kui isik on surnud enne 2009. aasta 1. juulit ja matusetootuse avaldus on esitatud kuue kuu jooksul surmapäevast arvates. Kui matusekorraldaja sai isiku surmast teada rohkem kui 15 päeva pärast surmapäeva, siis määratakse ja makstakse matusetootus, kui matusekorraldaja on avalduse esitanud kuue kuu jooksul isiku surmast teadasaamise päevast arvates, kuid mitte hiljem kui 2009. aasta 31. detsembril.

(2) Käesoleva paragrahvi lõiget 1 ei kohaldata valla- või linnavalitsusele.

[RT I 2009, 35, 232- jõust. 01.07.2009]

(3) Käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktides 1–4 nimetatud tingimustele vastaval matusekorraldajal ei ole õigust taotleda matusetootust selle isiku surma korral, kes on surnud enne 2015. aasta 1. jaanuari.

[RT I, 04.12.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

§ 14. Seaduse jõustumine

Seadus jõustub 2001. aasta 1. märtsil.